

Arrest
nr. 65 600 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 15 januari 2011 het Rijk binnen en diende op 8 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 4 mei 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Bilinicë, gemeente Gjilan (Kosovo), en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Een twaalf jaar geleden leerde u uw huidige partner Z. S. (O.V. x.xxx.xxx) kennen, met wie u door de jaren heen twee kinderen kreeg. U ging samen met S. in Dobrosin, gemeente Bujanoc (Servië), wonen, waar uw partner van afkomstig is. In mei 2007 verliet uw partner S. Servië wegens problemen met de politie en vluchtte hij naar België, waar hij op 25 mei 2007 een asielaanvraag indiende. U bleef met uw twee kinderen achter in Dobrosin. In de daaropvolgende jaren had u het als alleenstaande moeder financieel niet makkelijk. U

was werkloos en kreeg geen sociale steun van de Servische autoriteiten. U was niet in de mogelijkheid zich in Servië te laten registreren en er bijgevolg identiteitsdocumenten te bekomen. U en uw kinderen dienden te overleven van de geldelijke bijdragen die u verkreeg van uw zussen en schoonfamilie die in Zwitserland verblijven. U kampt sinds een zestal jaar met maagproblemen, die u omwille van uw slechte economische situatie in Servië niet liet behandelen. Daar uw kinderen terug bij hun vader wilden zijn, besloot u uiteindelijk ook Servië te verlaten. U vertrok op 14 januari 2011 met uw kinderen vanuit Gjilan en kwam op 15 januari aan in België. Op 8 februari 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U wenst niet naar Kosovo of Servië terug te keren daar u verder bij uw partner S. in België wil verblijven. U bent in het bezit van uw oud Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 2 augustus 1991 te Gjilan.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst wat betreft uw verklaringen dat u omwille van het feit dat u over geen officiële identiteitsdocumenten meer beschikte na de Kosovaarse oorlog (1999) zich noch in Kosovo noch in Servië kon laten registreren en bij uitbreiding geen nieuwe identiteitsdocumenten kon verkrijgen, moet opgemerkt worden dat deze weinig aannemelijk zijn. U legde in dat verband immers inconsistente, vage en ontwijkende verklaringen af. Aanvankelijk stelde u in Servië geprobeerd te hebben officiële identiteitsdocumenten te verkrijgen, maar dat die mogelijkheid voor u niet open stond omdat u niet officieel gehuwd was met een Servische staatsburger. Opgemerkt moet worden dat gehuwd zijn met een Servisch staatsburger echter geen noodzakelijke voorwaarde is voor het verkrijgen van 1 identiteitsdocumenten. Verder verklaarde u terzake aanvankelijk in Kosovo, van waar u afkomstig bent, geen pogingen ondernomen te hebben na de oorlog om nieuwe identiteitsdocumenten te verkrijgen. Later tijdens uw gehoor verklaarde u dan weer geen identiteitsdocumenten te kunnen verkrijgen daar u niet over de nodige financiële middelen beschikte, en dan men zich enkel wanneer men over voldoende gelden beschikt, kan laten registreren. Gevraagd waar in Servië u dan uiteindelijk een poging deed om zich te registreren / nieuwe identiteitsdocumenten te verkrijgen, antwoordde u dan weer één keer in Kosovo, meerbepaald in Pogradje te zijn geweest, waar de bevoegde instanties u zeiden dat zonder enige documentatie ze niets konden doen voor u. In Servië (excl. Kosovo) zelf ondernam u blijkbaar dus geen enkele poging om zich te registreren en identiteitsdocumenten te bekomen. Daarnaast bleek u ook niet op de hoogte van het feit dat de vroegere Servische registers van de burgerlijke stand van de gemeente Gjilan en het politiekantoor van deze gemeente, waar de identiteitsbewijzen en paspoorten worden uitgevaardigd, na het einde van de oorlog in Kosovo in 1999 naar de gebouwen van de gemeente Vranje in Servië werden overgebracht of gedelokaliseerd, waar ze zich nog steeds bevinden. Als persoon geboren en geregistreerd in deze gemeente, diende u zich tot deze gemeente te melden voor het verkrijgen van uw Servische identiteitsdocumenten. Gelet op de alombekendheid van deze delokalisatie en gelet op het feit dat Vranje op slechts enkele kilometers van Dobrosin gelegen is, waar u de afgelopen tien tot twaalf jaar zou verbleven hebben, kunnen uw verklaringen hieromtrent met rede sterk in twijfel worden getrokken (CGVS, p. 6-7). Het getuigt bovendien van weinig actieve interesse slechts eenmaal een poging ondernomen te hebben om zich te laten registreren of om opnieuw identiteitsdocumenten te verkrijgen. Immers gelet op het feit dat u geruime tijd in Servië als alleenstaande moeder leefde, had u er belang te meer bij geregistreerd te zijn. Bovendien stond het u vrij zich te laten uitschrijven uit uw Kosovaarse gemeente in Vranje en zich in te schrijven in de gemeente Bujanoc waar u in Servië verbleef. Dat u zelfs de moeite niet nam zich tot de gemeente van uw verblijfplaats in Servië te richten om zich in te lichten over de bestaande administratieve regelgeving ter zake ondermijnt bijkomend uw geloofwaardigheid. Deze vaststellingen, en het feit dat uw kinderen wel in Servië zonder problemen geregistreerd konden worden, nopen me ertoe te besluiten dat er geen belang kan worden gehecht aan uw verklaringen na de Kosovaarse oorlog zich niet in Servië of Kosovo te kunnen registreren noch er identiteitsdocumenten te kunnen verkrijgen (CGVS, p. 8). Voorts dient te worden opgemerkt dat ook aan uw verklaring niet over de Servische nationaliteit te beschikken geen geloof kan gehecht worden. U verklaarde in dit verband niet over de Servische nationaliteit te beschikken omdat u niet geregistreerd in Servië verbleef en er niet officieel gehuwd was. Dit zijn volgens uw verklaringen noodzakelijke voorwaarden om zich te registreren als staatsburger van Servië (CGVS, p. 8). Deze verklaringen stroken evenwel niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat iedereen die afkomstig is uit Kosovo en ingeschreven staat in het Servische geboorteregister vandaag door de Servische autoriteiten nog steeds als Servisch staatsburger wordt beschouwd. Servië erkent immers de Kosovaarse soevereiniteit niet en beschouwt Kosovo tot op vandaag als integraal deel

uitmakend van de Servische republiek. Er dient dan ook te worden besloten dat u zowel over de Kosovaarse als de Servische nationaliteit beschikt. Door het ontkennen van de Servische nationaliteit heeft u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze trachten te misleiden. Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van en is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen tevens in ernstige mate de rest van uw asielrelaas. Hoe dan ook, voor wat Servië betreft - waar u de afgelopen tien tot twaalf jaar zou verbleven hebben - verklaarde u Servië verlaten te hebben vooreerst omdat uw kinderen terug bij hun vader wilden zijn, die sinds mei 2007 in België verblijft, en in ondergeschikte orde omdat u het in Servië op financieel-economisch vlak als alleenstaande moeder zeer moeilijk had (CGVS, p. 10). Omwille van uw economisch zwakke positie was u evenmin in de mogelijkheid u te laten behandelen voor uw maagproblemen in Servië (CGVS, p. 11). Deze door u aangehaalde vluchtmotieven zijn echter van louter socio-economische aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde immers enkel en alleen omwille van bovengenoemde socio-economische redenen Servië te hebben verlaten en in België asiel te hebben gevraagd. U gaf aan dat u behalve deze socio-economische problemen geen enkel ander (veiligheids)probleem heeft gehad in Servië en dat u er nooit problemen heeft gekend noch met medeburgers, noch met de Servische autoriteiten (CGVS, p. 10). U stelde expliciet bij een eventuele terugkeer naar Servië geen enkele vrees 2 te koesteren, maar dat u niet terugwil omdat u dan zonder uw partner zou moeten leven (CGVS, p. 12). Eenzelfde besluit kan worden genomen voor wat betreft Kosovo, waar u oorspronkelijk van afkomstig bent en verbleef tot u met uw partner S. in Dobrosin ging wonen. U heeft in het verleden immers in Kosovo nooit met medeburgers of de autoriteiten problemen gekend en stelde uitdrukkelijk bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niets of niemand te vrezen (CGVS, p. 10, 12). Het feit dat u niet wil terugkeren naar Kosovo daar u niet zonder uw partner wil leven en u niet terecht kan bij uw broer omdat hij zelf in armoede leeft, zijn zoals boven reeds gesteld motieven van louter socio-economische aard die als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en evenmin ressorteren onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, zoals ook opgenomen in artikel 48/4 van voornoemde Vreemdelingenwet (CGVS, p. 12). Uw Joegoslavisch paspoort bevestigt louter uw identiteit en oorspronkelijke afkomst, welke in deze beslissing niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster in hoofddorde “de nietigverklaring” van de bestreden beslissing vraagt, en “ondergeschikt” de “hervorming” van de bestreden beslissing.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De asielzoeker heeft hierbij de plicht tot medewerking en dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.1. Verzoekster verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn. Ze legt een oud Joegoslavisch paspoort neer waaruit blijkt dat zij in 1968 geboren is in Bilinice – Gjilan, het huidige Kosovo, en er in 1991 een paspoort uitgereikt kreeg. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat zij in Kosovo nooit problemen kende met de autoriteiten, noch met medeburgers, noch een vrees koestert voor vervolging of ernstige schade (*“neen, in Kosovo had ik met niemand problemen”* zie CGVS-verhoor p.10). Daargelaten de discussie rond de al dan niet nuttig toegevoegde informatie over Servië, gaat verzoekster eraan voorbij dat ze niet vervolgd wordt in het land van haar beweerde nationaliteit. De Raad ziet dan ook niet in om welke reden verzoekster internationale bescherming dient te verkrijgen. Immers indien verzoekster meent dat zij in Servië niet kan blijven om louter verblijfsrechtelijke redenen dan had ze terug moeten keren naar haar eigen land Kosovo en niet doorreizen naar een derde land, met name België. Deze vaststelling is op zich voldoende om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren.

4.2. Volledigheidshalve kan worden gesteld dat verzoekster verklaart dat ze *“12 jaar geleden (...) haar partner, Z. S., naar Servië (Dobrosin)”* is gevolgd. Haar echtgenoot heeft haar drie jaar geleden in Servië achtergelaten met de kinderen. Verzoeksters enige asielmotieven zijn van familiale en financiële aard omdat zij zich niet kon laten registreren in Servië. De bewijslast rust echter op de kandidaat-vluchteling en verzoekster geeft geen aannemelijke verklaring voor het ontbreken van identiteitsdocumenten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). Verzoekster blijft immers in gebreke aan te tonen dat ze, en dit in zoverre waarachtig, nooit Servische verblijfsdocumenten kon krijgen nu haar kinderen en man wel de Servische nationaliteit hebben en ze naar Servië vertrokken is toen Kosovo nog niet onafhankelijk was. Verzoekster kan bovendien bezwaarlijk menen dat ze internationale bescherming behoeft omdat ze geen toegang heeft in Servië tot de arbeidsmarkt en de sociale zekerheid. Dit klemt te meer nu dit het gevolg zou zijn van verzoeksters beslissing niet te huwen, haar nalatigheid om -met eventuele sociale steun- identiteitsdocumenten aan te vragen en de beslissing van haar echtgenoot naar België te komen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er wordt geen gegronnd middel aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK